

Istentől vezetve

A mai vasárnap szentírási szövegeiben a meghívás és a követés különböző szempontjairól olvassunk az ószövetségi idők prófétái meghívásaitól kezdve a krisztusi hívásig. E meghívástörténetek sok olyan elemet tartalmaznak, amelyet érdemes megvizsgálnunk.

A szentmise olvasmányában Illés prófétáról és Elizeusról olvassunk. A történet az ószövetségi idők meghívásainak egyik jellegzetes példája. Elizeus egy jó módú család gyermeke volt. A család gazdagságára utal az a megjegyzés, hogy 12 pár ökör haladt előtte, amikor szántott. Elizeus azonban nem törődött vagyonával és gazdagságával, hanem elhagyja otthonát és családját, felhagy foglalkozásával, hogy Illés próféta szolgálatába álljon. A meghívás és a prófétai hatalom átadásának jelképe, hogy Illés saját köpenyét Elizeusra teríti. Elizeusnak van ideje arra, hogy búcsút vegyen családjától és a munkásoktól, majd széttöri munkaeszközeit, áldozatot mutat be, s csak ezután indul el, hogy az őt meghívó Illést kövesse.

Elizeushoz hasonlóan sokszor mi sem tudjuk, hogy milyen feladattal fog bennünket megbízni az Úr, aki követésére hív minket, de érezzük, hogy a hívásnak engedelmeskednünk kell. Jézus bármikor mellénk léphet, ránk terítheti szeretetének köntösét, kezünkbe adhatja a kitartás vándorbotját és meghívhat minket követésére.

Az újszövetségi időkben új jellemzői vannak a jézusi hívásnak. Itt már nincs idő a búcsúzkodásra, hanem azonnal indulni kell. Az evangélium arról számol be, hogy Jézus maga is úton van, a

mennyei Atya küldötteként járja a városokat és a falvakat, most éppen Jeruzsálem felé tart, ahol küldetése a kereszthalállal fog beteljesedni. Útja során elutasításban van része a szamaritanusok részéről, de ez sem akadályozza meg abban, hogy folytassa útját. Ezt követően három jelölről hallottunk: ketten maguktól jelentkeztek Jézus követésére, egyet pedig ő szólított meg.

Indulni, Krisztus követésére vállalkozni csak szabadon és Istentől vezetve érdemes. Erre figyelmeztet minket Szent Pál apostol a galatákhoz írt levélben: meghívásunk szabadságra szól, csak ne éljünk vissza ezzel a szabadsággal! Majd így folytatja: a lélek szerint éljünk és vezessen bennünket a Szentlélek! (vö. Gal 5, 13-18).

Az egykor világba érkezett, a szüntelenül úton lévő, az emberekhez napjainkban is utat kereső Jézus ma hozzám lép és követésére hív. Az evangéliumból nem derül ki, hogy a három személy végül is vállalkozik-e a követésre. **Nekem azonban válaszolnom kell.**

Előre tekinteni

Aki óvatoskodik vagy aggódik a jövő miatt, az visszafelé néz.

Aki a saját kényelmét nézi, az visszafelé néz.

Aki félszívvvel indulna vagy akit a szíve kicsit is visszatart, az szintén visszafelé néz.

Aki csak emberi elvárásoknak akar megfelelni, az visszafelé néz.

Aki régóta dédelgetett vágyait akarja megvalósítani, az megint csak visszafelé néz.

Jézusnak nincs szüksége csodálkozókra és báméskodókra. Ő követésre hív minket. Nincs szüksége buzdítókra és lelkes éljenzőkre sem. Ő követésre hív minket. Hátrafelé nézegetek vagy előre tekintek?

Követlek

Életem Ura, Jézus Krisztus!

Készen állok arra, **A HIT ÉVE 2012-2013** hogy tétovázás nélkül induljak és kövessék téged! Tudom, hogy mennyire nehéz lesz ez az út számomra, de vállalom, mert ez vezet holt múltamból a jövő felé, az élet felé, az üdvösség felé. Nem tart vissza semmi. Nem hátráltathat semmi. Nem akadályozhat semmi. Te vagy számomra az út és te vagy a cél! Te légy vezetőm az örök élet felé! Te vagy az egyetlen, akiben megtalálom boldogságom és örök életem. Segíts, vezess, élj bennem! Adj erőt, hogy hűséges tanítványod és követőd legyek!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 13.
vasárnap

1Kír 19,16b,19-21
Gal 5,1,13-18
Lk 9,51-62

Hétfő

Ter 18,16-33
Mt 8,18-22

Kedd, Sárlos
Boldogasszony

Róm 12,9-16b
Lk 1,39-56

Szerda, Szent
Tamás apostol

Ef 2,19-22
Jn 20,24-29

Csütörtök

Ter 22,1-19
Mt 9,1-8

Péntek

Ter 23,1-4,19;
24,1-8,62-67
Mt 9,9-13

Szombat

Ter 27,1-5,15-29
Mt 9,14-17

Évközi 14.
vasárnap

Iz 66,10-14c
Gal 6,14-18
Lk 10,1-12,17-20